

εριμένοντας τα πρώτα δείγματα γραφής της κυβέρνησης Παπαδήμου, θα άξιζε τον κόπο ίσως να σκιαγραφήσει και να αξιολογήσει κανείς τη στάση των κομμάτων απέναντι στην τομή(;) που αποτέλεσε η 11η Νοεμβρίου.

Σε ό,τι αφορά το ΠΑΣΟΚ, η κυβέρνηση γυμναστηρίου –όχι τόσο ή μόνο ως προς τα πρόσωπα, όσο ως προς τη νοοτροπία του επικεφαλής της– κατέρρευσε, θύμα των αντιφάσεών της και των παλιωνδιών της, της ανικανότητάς της και του ερασιτεχνισμού της (συχνά εκ του πονηρού, βέβαια). Οι δημοσκοπήσεις που κυκλοφορούν μόνο απόγνωση μπορεί να προκαλούν στα στελέχη του ΠΑΣΟΚ. Θα επιμένει ο ΓΑΠ να παραμένει ηγέτης του κόμματος και να το οδηγήσει στις επόμενες εκλογές, που, μεταξύ μας, πολύ αμφιβάλλω αν θα γίνουν στις 19 Φεβρουαρίου; Ο Παπανδρέου ελέγχει ασφαλώς τους μηχανισμούς και τους κρίσιμους αρμούς (ίσους έχουν απομείνει, έστω) του κόμματος. Ωστόσο, η πείρα δείχνει πως τα μεγάλα κόμματα δεν αυτοκτονούν, πως την κρίσιμη στιγμή αναπτύσσουν ισχυρότατα αντισώματα επιβίωσης και αυτοσυντήρησης. Έτσι κάπως το ΠΑΣΟΚ εξέλεξε το 1996 πρόεδρο τον Σημίτη, τον οποίο θεωρούσε ουσιαστικά ξένο σώμα. Ήταν, βλέπεις, ο μόνος που μπορούσε να εξασφαλίσει ότι η παράταξη, η «ομάδα», θα εξακολουθούσε να «κερδίζει». Ας μην αποκλείουμε λοιπόν –θα

Το μετέωρο βήμα των κομμάτων

Του ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΠΑ

τολμούσα να πω, ας περιμένουμε– ακόμα και θεαματικές εξελίξεις σε αυτόν το χώρο.

λλά και ο Σαμαράς περνάει δύσκολες μέρες, πιστέψτε με. «Η επαναδιαπραγμάτευση, η αντίσταση, οι εναλλακτικές λύσεις... βούλιαξαν στα ρηκά νερά της έκτης δόσης» έγραφε το προηγούμενο Edito της Α.Υ. Καθοριστικό ρόλο στην (ευτυχώς, κατά τα άλλα) τούμπα του Σαμαρά έπαιξαν οι συνεχείς κατσάδες απ' όλους τους Ευρωπαίους κεντροδεξιούς ηγέτες και βέβαια –νέο στοιχείο αυτό– η κίνηση των εκσυγχρονιστών της Ν.Δ. (Σηπλιωτόπουλος, Χατζηδάκης, Κυριάκος Μητσοτάκης κ.ά.), που ουσιαστικά συνιστούσε πρωτόγνωρη όσο και ανοιχτή αμφισβήτηση των

επιλογών της ηγεσίας. Ακολούθησε ένα μικρό κομφούζιο, με τους πιο σώφρονες να ωθούν τον Σαμαρά να βάλει νερό στο κρασί του, αλλά και με τις όχι ευκαταφρόνητες δυνάμεις της εθνικολαϊκής δεξιάς να αναθεματίζουν τους «προδότες» που κιόττεψαν.

ς προς τις αντιδράσεις της παραδοσιακής/κομμουνιστικής Αριστεράς, η Παπαρήγα κατήγγειλε για μια ακόμα φορά γενικώς τον καπιταλισμό, θυμίζοντας το γνωστό ανέκδοτο με τον Μπόμπο («Εμένα, κυρία, ό,τι και να μου πείτε...»). Ο Τσίπρας, πάλι, απο-

φάνθηκε ότι η κυβέρνηση Παπαδήμου δεν έχει «καμιά νομιμοποίηση». Τώρα, πώς δεν έχει νομιμοποίηση μια κυβέρνηση που τη στηρίζει το 85% του εκλογικού σώματος (με βάση την τελευταία υπαρκτή, όχι εικαζόμενη, καταγραφή των πολιτικών δυνάμεων), μόνο το νεοκομμουνιστικό διαζύγιο με τον ορθό λόγο μπορεί να το εξηγήσει. Ξέρω, βέβαια, πως τα απλά μαθηματικά, όπως και οι βασικές αρχές της κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, είναι «αστικά κατάλοιπα». Ωστόσο, προς το παρόν, μέχρι ο Τσίπρας και η Παπαρήγα να τα καταργήσουν, με αυτά—ευτυχώς—πορευόμαστε.

Το ΚΚΕ και ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν, πάντως, λίγο-

πολύ γνωστό πώς θα αντιδράσουν και τι θα πούνε. Η ΔΗΜΑΡ, όμως; Να που η αυτοδιαφημιζόμενη ως «η υπεύθυνη Αριστερά» επέλεξε να συνταχθεί για μία ακόμα φορά με τις δυνάμεις της ακινησίας και της, κατ'εκείνη, «ανευθυνότητας». Το καλοκαίρι καταψήφισε το νέο νόμο για τα ΑΕΙ, τώρα θα καταψηφίσει την κυβέρνηση Παπαδήμου. Εντωμεταξύ, όλο και περισσότερα ράκη του τσοβολισμού και του βαθιοπασοκισμού πυκνώνουν τις τάξεις της. Έχω αρχίσει

να μην αντιλαμβάνομαι ακριβώς το λόγο για τον οποίο ο Φώτης Κουβέλης και η περί αυτόν ηγετική ομάδα

της ΔΗΜΑΡ εγκατέλειψαν τον ΣΥΡΙΖΑ. Μήπως για να λένε απλώς τα ίδια πράγματα με πιο κομψά λόγια και πιο σωστή σύνταξη;

Τρία κομμουνιστικά κόμματα είναι, πάντως, περισσότερα απ' όσα μπορούμε να κατα-

ναλώσουμε ως κοινωνία. Πολλές δεν είναι για μια μικρή χώρα όπως η Ελλάδα τρεις «αντισυστημικές» πολιτικές προτάσεις, τρεις προτάσεις του «όχι σε όλα», τρεις προτάσεις που εξαντλούνται στη διαμαρτυρία και την καταγγελία; Τέσσερις, αν βάλεις και τους Οικολόγους, οι οποίοι, κατά τη γνωστή ρήση, «ούτε που ακούγονται και, όταν μιλήσουν, δεν λένε τίποτε». **A**

→ achpapps@hotmail.com

Ας μην αποκλείουμε ακόμα και θεαματικές εξελίξεις στο χώρο του ΠΑΣΟΚ